

Domnule Președinte, [1]

Subsemnatul [2]_, deținut în_, aflat în executarea unei pedepse de_, pentru infracțiunea de_, solicit înlăturarea pedepsei (respectiv modificarea pedepsei, în sensul reducerii ei) pentru următoarele motive [3]_ îmi întemeiez cererea pe dispozițiile art. 458-459 C. proc. pen. și art. 12, art. 14 și art. 15 C. pen. [4]

Vă rog să admiteți cererea și să reduceți pedeapsa/să aplicați amnistia/grațierea pedepsei.

Data

Semnătura,

Domnului Președinte al [5]_

Explicații teoretice

[1] Natura juridică. Înlăturarea sau modificarea pedepsei reprezintă o consecință a unei legi penale noi care fie nu mai prevede ca infracțiune fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea, fie că prevede o pedeapsă mai ușoară decât cea care se execută sau urmează a se executa. Această cerere are la bază principiul legalității și operează, în cazul unei succesiuni de legi, pe baza principiului aplicării legii penale mai favorabile.

De asemenea, înlăturarea executării pedepsei poate interveni și ca urmare a unei amnistii sau ca o consecință a unui act de grațiere, însă numai dacă acestea au intervenit după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare.

[2] Titularul cererii. Cerea poate fi făcută de către condamnat, precum și de către procuror; de asemenea, instanța, din oficiu, poate înlătura sau modifica pedeapsa.

[3] Motivele cererii. Potrivit art. 458 C. proc. pen., înlăturarea sau modificarea pedepsei are loc atunci când, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare,

a intervenit o lege nouă ce nu mai incriminează fapta pentru care s-a pronunțat condamnarea sau care prevede o pedeapsă mai ușoară decât cea care se execută.

3.1. Potrivit art. 12 C. pen., legea penală nu se aplică faptelor săvârșite sub legea veche, dacă nu mai sunt prevăzute de legea nouă; în acest caz executarea pedepselor pronunțate în baza legii vechi, precum și toate consecințele penale ale hotărârilor judecătorești privitoare la aceste fapte, încetează prin intrarea în vigoare a legii noi.

3.2. Art. 14 C. pen. stabilește cazurile obligatorii de modificare a pedepsei în cazul intervenirii unei legi penale noi care prevede o pedeapsă mai ușoară; astfel:

- când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii sau amenzii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, sancțiunea aplicată, dacă

depășește maximul special prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită, se reduce la acest maxim;

- dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detențiunea pe viață și până la executarea ei a intervenit o lege care prevede pentru aceeași faptă pedeapsa închisorii, pedeapsa detențiunii pe viață se înlocuiește cu maximul închisorii prevăzut pentru acea infracțiune;

- dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai amenda, pedeapsa aplicată se înlocuiește cu amenda, fără a putea depăși maximul special prevăzut în legea nouă; ținându-se seama de partea executată din pedeapsa închisorii, se poate înlătura în totul sau în parte executarea amenzii.

Legea penală (art. 15 C. pen.) prevede și situații în care modificarea pedepsei, în sensul reducerii ei, este facultativă, fiind lăsată la aprecierea instanței de judecată. Astfel, când după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și până la executarea completă a pedepsei închisorii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară, iar sancțiunea aplicată este mai mică decât maximul special prevăzut de legea nouă, ținându-se seama de infracțiunea săvârșită, de persoana condamnatului, de conduita acestuia după pronunțarea hotărârii sau în timpul executării pedepsei și de timpul cât a executat din pedeapsă, se poate dispune fie menținerea, fie reducerea pedepsei; pedeapsa aplicată nu poate fi coborâtă sub limita ce ar rezulta din reducerea acestei pedepse proporțional cu micșorarea maximului special prevăzut pentru infracțiunea săvârșită.

3.3. Potrivit art. 459 C. proc. pen., înlăturarea sau modificarea pedepsei are loc și în cazul intervenirii unui act de amnistie sau de grațiere, totală sau parțială. Astfel, potrivit art. 119 C. pen., amnistia intervenită după condamnare duce la înlăturarea executării pedepsei pronunțate, iar, potrivit art. 120 C. pen., grațierea are ca efect înlăturarea, în totul sau în parte (după cum aceasta este totală sau parțială), a executării pedepsei ori comutarea acesteia în alta mai ușoară⁰.

[4] Temeiul legal este dat de dispozițiile art. 458 și art. 459 C. proc. pen. și de art. 12, art. 14 și art. 15 din [Codul penal](#) (respectiv art. 5, art. 7 și art. 8 din noul Cod penal), precum și de dispozițiile din legile care au dezincriminat fapta ori au redus pedeapsa.

în cazul amnistiei sau grațierii, temeiul legal îl constituie dispozițiile art. 119 sau art. 120 C. pen. (respectiv art. 119 sau art. 145 din noul C. pen.), precum și dispozițiile din actul de amnistie sau grațiere.

[5] Instanța competentă. Cererea se adresează instanței de executare sau instanței corespunzătoare în grad în circumscripția căreia se află locul de deținere ori unitatea la care condamnatul execută pedeapsa la locul de muncă.